Dosarul nr. 3-2028/2025
2-25115479-12-3-13082025-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL ,,Transrelief" și împotriva Agenției Naționale a Transportatorilor Auto, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 13.08.2025, reclamantul SRL ,,Transrelief" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale a Transportatorilor Auto, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, la data de 24.06.2025, pe pagina web a Agenției Naționale Transport Auto (în continuare ANTA), a identificat Ordinul nr. 217 din 20.06.2025, prin care s-a dispus:

1. Modificarea Programului de transport interraional prin includerea serviciului regulat de transport pe cursa Orhei GA (13:40, 14:30, 15:20, 08:30, 10:20, 11:30, 16:30, 17:30) – Săseni (10:50, 11:50, 12:10, 05:00, 07:55, 09:30, 15:20, 16:30).
2. Cursele regulate Orhei GA (13:40, 14:30, 15:20, 08:30, 10:20, 11:30, 16:30, 17:30) – Săseni (10:50, 11:50, 12:10, 05:00, 07:55, 09:30, 15:20, 16:30) se expun la concurs.
3. Direcția programe de transport rutier va opera modificările respective în baza de date privind evidența rutelor și curselor și va informa părțile interesate despre aceste modificări.

Nefiind de acord cu Ordinul menționat, la data de 23.07.2025 partea reclamantă a depus cerere prealabilă adresată Agenției Naționale Transport Auto, prin care a solicitat: admiterea cererii prealabile; anularea Ordinului ANTA nr. 217 din 20.06.2025 drept ilegal și neîntemeiat; informarea SRL „Transrelief" în termeni legali despre rezultatele examinării cererii prealabile.

Prin răspunsul ANTA nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, partea reclamantă a fost informată că, potrivit prevederilor art. 165 alin. (1) din Codul administrativ nr. 116/2018, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual ori de la data comunicării respingerii petiției.

În acest sens, autoritatea a reținut că rreieșind din faptul că, cererea prealabilă a fost depusă fără respectarea termenului legal, iar în cerere nu s-a solicitat repunerea în termen, Agenția a respins cererea prealabilă ca fiind depusă peste termenul legal de 30 de zile.

Partea reclamantă nu este de acord cu răspunsul la cererea prealabilă, considerându-l neîntemeiat și neconform circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, existând motive rezonabile pentru anularea acestuia.

Astfel, menționează că din conținutul răspunsului la cererea prealabilă rezultă că pârâtul nu s-a expus asupra motivelor de fapt și de drept invocate în cererea prealabilă, catalogând cererea prealabilă ca fiind depusă peste termenul prevăzut de art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

Indică că, SRL „Transrelief" în persoana administratorului său, fie oricare al angajat nu a fost prezenți la ședința ANTA la care a fost aprobat Ordinul nr. 217 din 20.06.2025. Totodată, SRL „Transrelief" nu a fost notificat referitor la aprobarea Ordinului nr. 217 din 20.06.2025.

Unica modalitate prin care SRL „Transrelief' a putut face cunoștință cu Ordinul nr. 217 din 20.06.2025 a fost accesarea paginei web a Agenției Naționale Transport Auto unde sunt plasate toate ordinele emise de ANTA, iar plasarea acestora pe pagina web se consideră aducerea la cunoștință persoanelor interesate.

Astfel, deși a fost aprobat Ordinul nr. 217 de către ANTA la 20.06.2025 (zi de vineri), acesta a fost plasat pe pagina web a Agenției Naționale Transport Auto la data de 23.06.2025 (zi de luni), ora 11:31:54 fapt confirmat prin accesarea „Proprietățile documentului".

În acest context, subliniază că termenul de 30 de zile calculat începând cu data de 23.06.2025 expira la data de 23.07.2025. Or, cererea prealabilă a fost înregistrată în secretariatul ANTA chiar la data de 23.07.2025, ceea ce demonstrează că aceasta a fost depusă în interiorul termenului legal de 30 de zile.

Mai mult indică că, cererile adresate ANTA nu se înregistrează direct la secretariat, ci se depun într-o cutie destinată corespondenței, amplasată în holul instituției, de unde sunt ridicate și înregistrate ulterior. În acest sens, cererea prealabilă a fost depusă la data de 22.07.2025, în jurul orei 16:00, fiind înregistrată de secretariat în ziua următoare.

Prin urmare, ANTA a respins neîntemeiat cererea prealabilă ca tardivă, fără a stabili data la care Ordinul nr. 217 din 20.06.2025 a fost adus la cunoștința persoanelor interesate și prezumând, în mod eronat, că data emiterii actului coincide cu data comunicării acestuia.

Astfel, partea reclamantă consideră că răspunsul ANTA nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, semnat de directorul adjunct, este neîntemeiat și urmează a fi anulat.

Totodată, partea reclamanta nu este de acord nici cu Ordinul ANTA nr. 217 din 20.06.2025, pe care îl consideră ilegal și neîntemeiat, fiind emis cu încălcarea procedurii legale și fără a reflecta situația de fapt privind necesitatea modificărilor aprobate.

În susținerea poziției sale, reclamanta invocă următoarele argumente: satul Săseni are, potrivit datelor recensământului, o populație relativ redusă, iar o parte semnificativă a locuitorilor este plecată peste hotarele Republicii Moldova. De asemenea, mulți dintre cei rămași activează în municipiul Chișinău, situat la aproximativ 53 km de localitate; locuitorii satului Săseni se deplasează preponderent către orașul Călărași și municipiul Chișinău, unde accesează principalele servicii administrative, medicale și judiciare. În raport cu aceste necesități reale de mobilitate, necesitatea instituirii unor curse regulate suplimentare spre municipiul Orhei nu a fost justificată și nici argumentată în cadrul procedurii de adoptare a ordinului contestat.

Suplimentar, menționează că anterior a funcționat ruta interraională Săseni–Orhei–Chișinău, care ulterior a fost închisă din lipsa cererii suficiente din partea călătorilor. Acest fapt

constituie un argument relevant în sensul inexistenței unei necesități reale de instituire a unei noi rute pe același itinerar. De asemenea, după sistarea rutei respective, nici locuitorii satului Săseni și nici autoritățile administrației publice locale nu au formulat solicitări privind redeschiderea acesteia și nu au semnalat dificultăți de transport generate de încetarea activității rutei. Aceasta demonstrează că necesitățile de mobilitate ale populației sunt acoperite prin rutele de tranzit existente, precum și prin utilizarea transportului privat, deținut în prezent de majoritatea familiilor din localitate. Totodată, nu au fost înregistrate solicitări din partea locuitorilor satului Săseni privind modificarea sau scurtarea itinerarului rutei Chișinău–Orhei–Săseni până la municipiul Orhei.

Relatează că, inițiativa de deschidere a unor noi rute a parvenit din partea unui operator de transport.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 37 alin. (6) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, autoritatea competentă (ANTA) urma să solicite avizul autorităților administrației publice locale din localitățile afectate de modificarea propusă. Astfel, prin încălcarea normei expuse surpa, ANTA nu a solicitat nici un aviz, avizul fiind prezentat de către operatorul de transport cointeresat. Consideră că avizul urma a fi discutat în cadrul ședinței Consiliului local al localității și aprobat prin hotărîrea Consiliului local. La caz, a fost prezentat un aviz de către Primarul satului Săseni.

Astfel, indică faptul că orice aviz privind deschiderea unor noi rute urma să fie emis cu respectarea procedurii legale, inclusiv prin examinarea și verificarea tuturor circumstanțelor relevante de către autoritățile competente, inclusiv Consiliul local.

Or, este nejustificată instituirea a opt curse noi în lipsa existenței anterior a unei asemenea rute și fără a exista vreo solicitare din partea locuitorilor satului Săseni care să confirme o necesitate reală de transport pe acest itinerar.

Prin urmare, analiza efectuată de ANTA la examinarea solicitării operatorului de transport contravine prevederilor art. 37 din Codul transporturilor rutiere, aprobat prin Legea nr. 150 din 17.07.2014, fiind realizată cu încălcarea procedurii legale și a competențelor funcționale stabilite. În consecință, Ordinul ANTA nr. 217 din 20.06.2025 este ilegal și neîntemeiat, fapt ce justifică anularea acestuia.

Astfel, solicită partea reclamantă:

1. Anularea răspunsului Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, emis la cererea prealabilă din 23.07.2025.
2. Anularea Ordinului nr. 217 din 20.06.2025 emis de ANTA ca fiind unul ilegal și neîntemeiat.
3. Anularea rezultatelor concursului organizat de ANTA la 05.08.2025, în baza Ordinului nr. 217 emis la 20.06.2025 ca efect al nulității acestuia.
4. Încasarea din contul Agenției Naționale Transport Auto în beneficiul SRL „Transrelief”, a cheltuielilor de judecată.

Obiecțiile pârâtului:

La 05.09.2025 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă. (f.d.25-27)

În susținerea poziției sale a invocat că, la data de 23.07.2025, S.R.L. „Transrelief” a depus o cerere prealabilă, înregistrată la ANTA sub nr. 01/4792, prin care a contestat Ordinul ANTA nr.

217 din 20.06.2025.

Notează că, potrivit art. 165 alin. (1) din Codul administrativ nr. 116/2018, o asemenea cerere trebuia depusă în termen de 30 de zile de la comunicarea actului administrativ individual. Ordinul contestat, emis la data de 20.06.2025, constituie un act administrativ individual, a cărui comunicare s-a realizat prin publicarea pe site-ul oficial al ANTA (https://anta.gov.md/content/ordine-serviciu-regulate), conform reglementărilor legale.

Prin urmare, între data emiterii Ordinului nr. 217 (20.06.2025), considerată și data comunicării acestuia, și cea a depunerii cererii prealabile de către S.R.L. „Transrelief" (23.07.2025), au trecut 33 de zile, ceea ce depășește termenul legal prevăzut de Codul administrativ.

Astfel, consideră că partea reclamantă nu a respectat cadrul legal de exercitare a dreptului de contestare în termen, iar cererea sa prealabilă a fost depusă tardiv.

In acest context, partea pârâta, respectând cadrul legal, a informat prin răspunsul nr. 02/1-1- 4367 din 04.08.2025 că cererea nu poate fi examinată pe fond, întrucât a fost depusă peste termen. Totodată, menționează că reclamantul nici nu a solicitat repunerea în termen, astfel încât instituția nu avea temei legal pentru a intra în examinarea fondului cererii.

Referitor la inadmisibilitatea acțiunii, invocă faptul că, potrivit art. 208 alin. l) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Nerespectarea procedurii prealabile atrage după sine consecințe negative față de reclamant, întrucât dacă nu va proba respectarea procedurii prealabile, cererea de chemare în judecată va fi restituită de către judecător sau scoasă de pe rol.

Potrivit prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară.

Totodată, potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părților.

Menționează că Agenția n-a examinat cererea prealabilă în fond deoarece aceasta a fost depusă peste termenul legal de 30 zile.

Suplimentar, indică că potrivit art. 207 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contencios administrativ și dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitate, a unui drept în sensul art. 17 din codul prenotat.

Potrivit art. 17 indicat mai sus, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 5 din Codul administrativ nr. 116/2018, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Complementar, art. 93 alin. (1) al Codului nominalizat, reglementează expres că fiecare

participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Astfel, pentru a pretinde revendicarea unui drept prin activitate administrativă, trebuie să existe dreptul pretins încălcat și acest drept trebuie să nu fie unul presupus și nici pretins pentru viitor.

Astfel, analizând argumentele reclamantului indicate în prezenta acțiune, determină că nu au fost argumentată existența acțiunilor presupuse ilegale întreprinse de către ANTA, nici nu a s-a demonstrat existența dreptului presupus lezat, în sensul art. 17 din Codul indicat supra, odată cu emiterea răspunsului contestat.

Astfel, consideră ca fiind inadmisibilă acțiunea prin prisma dreptului vătămat al reclamantului, având în vedere că din conținutul cererii de chemare în judecată se deduce un simplu dezacord cu răspunsul nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025.

Astfel, partea pârâtă solicită declararea inadmisibilității acțiunii înaintate de reclamantul S.R.L. „Transrelief", din motiv că nu au fost probate pretențiile sale prin prisma art. 93 alin. (1) al Codului administrativ nr. 116/2018 și constată lipsa unui drept vătămat al reclamantului stabilit de lege căruia i se aduce atingere prin activitate administrativă, urmând ca instanța să respingă ca inadmisibilă acțiunea în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul menționat.

În ședința de judecată:

Reprezentantul părții reclamante, avocatul Cecan Igor, a susținut integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea pretențiilor în modul în care au fost formulate.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, Stratan Vitalie, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Transrelief" împotriva Agenției Naționale a Transportatorilor Auto, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, este **admisibilă** și urmează a fi **admisă parțial** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează

faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Din textul revendicărilor formulate în acțiune, reclamantul, prin prezenta acțiune, solicită anularea Ordinului nr. 217 din 20.06.2025, precum și răspunsului nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 emis de Agenția Națională Transport Auto, pe marginea cererii prealabile.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Din actele cauzei rezultă că, la data de 23.06.2025 pe pagina web oficială a Agenției Naționale Transport Auto, la rubrica dedicată ordinelor privind serviciile regulate de transport (https://anta.gov.md/content/ordine-serviciu-regulate), a fost publicat Ordinul nr. 217 din 20.06.2025 (f.d. 12)

Ulterior, la data de 23.07.2025, reclamantul a înaintat în adresa Agenției Naționale Transport Auto cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Ordinului ANTA nr. 217 din 20.06.2025. (f.d. 13-14)

În rezultatul examinării cererii prealabile, Agenția Națională Transport Auto a emis răspunsul nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, prin care a respins cererea, motivând că aceasta a fost depusă cu depășirea termenului legal de 30 zile. (f.d. 15)

Nefiind de acord cu răspunsul ANTA din 04.08.2025, la data de 13.08.2025, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 4-9)

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, (1) controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe

calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Or, dreptul pretins de reclamant este legalitatea răspunsului ANTA nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 și consecințele juridice generate de acesta asupra dreptului reclamantului de a beneficia de examinarea cererii prealabile.

Astfel, răspunsul Agenției Naționale Transport Auto, poate fi apreciat ca având potențialul de a afecta un drept pretins al reclamantului la examinarea în fond a cererii prealabile și la exercitarea efectivă a dreptului de contestare pe cale administrativă a actului emis de autoritatea publică. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, remediul extrajudiciar a fost respectat de reclamant prin înregistrarea cererii prealabile la Agenția Națională Transport Auto.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, a remediului extrajudiciar, în termenul prevăzut de lege, fiind contestate acte administrative ale autorității publice competente, care produc efecte juridice în exterior și au caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Cu privire la fondul cauzei.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 151 din 09.03.2022***,*** Agenția este o autoritate administrativă subordonată organului central de specialitate în domeniul transporturilor rutiere, care asigură implementarea documentelor de politici publice și a strategiilor naționale de dezvoltare în domeniul transporturilor rutiere, controlează și supraveghează respectarea legislației naționale și internaționale în domeniu de către operatorii de transport rutier și de către întreprinderile ce desfășoară activități conexe transportului rutier.

Potrivit pct. 7 din Regulamentul invocat supra, Agenția are misiunea de a exercita și a supraveghea respectarea cadrului normativ național și internațional în domeniul transporturilor

rutiere, ce creează condiții optime pentru furnizarea eficientă a serviciilor de transport rutier, contribuind astfel la armonizarea condițiilor de concurență dintre operatorii de transport rutier și la promovarea unui sistem eficient de siguranță rutieră.

Potrivit pct. 9 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, funcțiile de bază ale Agenției sunt: 1) supravegherea și controlul îndeplinirii de către operatorii de transport rutier autohtoni și străini pe teritoriul Republicii Moldova a prevederilor legislației naționale și ale acordurilor internaționale din domeniul transporturilor rutiere la care Republica Moldova este parte; 2) eliberarea autorizațiilor pentru activitățile de transport rutier sau pentru activitățile conexe transportului rutier (autorizarea, notificarea și înregistrarea operatorilor de transport rutier, a persoanelor juridice și fizice, care efectuează transport rutier în cont propriu și activități conexe transportului rutier); 3) exercitarea controlului de stat conform domeniilor de competență din anexa la Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător; 4) verificarea respectării prevederilor legislației cu privire la protecția consumatorilor în domeniul transportului rutier, în conformitate cu prevederile art. 28 din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor; 5) administrarea veniturilor atribuite conform Ordinului anual privind modul de achitare și evidență a plăților la bugetul public național prin sistemul trezorerial al Ministerului Finanțelor.

Conform prevederilor pct. 11 din Regulament, Agenţia are următoarele drepturi:

1) să elibereze, să suspende ori să retragă, parțial sau total, acte permisive, alte acte și certificate în condițiile legii;

2) să aibă acces la documentele ce țin de activitățile din domeniul transporturilor rutiere prevăzute la art. 48 din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, asigurând confidențialitatea acestora conform legislației;

3) să solicite și să obțină de la operatorii de transport rutier și/sau de la întreprinderile ce desfășoară activități conexe transportului rutier informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin;

4) să ceară operatorilor de transport rutier și/sau întreprinderilor ce desfășoară activități conexe transportului rutier executarea deciziilor Agenției, conform Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014;

5) să efectueze controale de stat, cu emiterea actelor prevăzute în legislația care reglementează controlul de stat, să emită prescripții privind înlăturarea încălcărilor depistate în urma controalelor și să aplice măsuri restrictive și sancțiuni contravenționale prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008;

6) să conlucreze cu autorități similare ale altor state, inclusiv prin încheierea unor acorduri bilaterale de colaborare, prin schimb de experiență și informații de specialitate;

7) să colaboreze cu autoritățile pentru protecția concurenței și protecția consumatorilor, în special prin furnizarea reciprocă de informații necesare pentru aplicarea prevederilor legislației cu privire la protecția concurenței și ale legislației privind protecția consumatorilor în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri și persoane și al activităților conexe transportului rutier, în vederea respectării de către agenții economici a prevederilor normative aplicabile;

8) să colaboreze cu alte autorități publice centrale și locale;

9) să exercite alte drepturi în temeiul actelor normative ce reglementează relațiile din domeniile de activitate;

10) să utilizeze sisteme de supraveghere video portabile în cadrul activităților de control.

Potrivit art. 37. din Codul transporturilor rutiere, (1) Programele de transport rutier pot fi modificate prin: a) introducerea de noi rute; b) prelungirea unei rute existente fără modificarea orelor de plecare existente; c) excluderea rutelor, în cazul retragerii autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate și al inoportunității scoaterii rutei respective la concurs; d) modificarea numărului de curse; e) modificarea graficelor de circulație și/sau itinerarelor; f) includerea/excluderea autogărilor și/sau a stațiilor publice pe teritoriul unei localități; g) modificarea regimului de deservire; h) modificarea cerințelor minime privind capacitatea de îmbarcare și categoria de confort ale vehiculului rutier; i) modificarea operatorului de transport rutier în urma desfășurării concursului de atribuire a serviciului regulat de transport rutier de persoane în trafic interraional sau raional.

(2) Pe perioada de valabilitate a autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate, o rută poate fi prelungită cu maximum 30% din lungimea sa inițială. Modalitatea de calcul al procentului de suprapunere a itinerarului se aprobă de organul central de specialitate.

(3) La modificarea programului de transport rutier interraional sau a celui raional, între plecările din localitățile cap de rută comune ale curselor incluse în aceste programe trebuie să se asigure un interval de 15 minute, fără a fi luate în considerare cursele intermediare.

(4) Modificarea programului de transport rutier interraional și a celor raionale este condiționată de respectarea intervalului menționat la alin. (3).

(5) Modificarea programului de transport rutier interraional și a celor raionale conform prevederilor alin. (1) lit. b) și e) se inițiază de autoritatea competentă, de autoritatea administrației publice locale sau la cererea operatorului de transport rutier și se efectuează doar la expirarea termenului de 12 luni de la data autorizării serviciului regulat de transport rutier de persoane sau de la data operării ultimelor modificări privind serviciul respectiv.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă modificarea programului de transport rutier interraional sau a celui raional este efectuată la cererea operatorului de transport rutier, autoritatea competentă va solicita avizul autorităților administrației publice locale din localitățile afectate de modificarea propusă. Avizul negativ al autorității administrației publice locale constituie temei de refuz doar dacă, în urma modificării, locuitorii localității nu mai au garantat accesul la serviciile de transport.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), e), g) și h), dacă modificarea este inițiată de autoritatea competentă sau de autoritatea administrației publice locale, aceasta se efectuează doar cu acordul operatorului de transport rutier antrenat la deservirea serviciului regulat supus modificării.

Materialele cauzei denotă, la data de 23.06.2025 pe pagina web oficială a Agenției Naționale Transport Auto, la rubrica dedicată ordinelor privind serviciile regulate de transport (https://anta.gov.md/content/ordine-serviciu-regulate), a fost publicat Ordinul nr. 217 din 20.06.2025 (f.d. 12)

Ulterior, la data de 23.07.2025, reclamantul a înaintat în adresa Agenției Naționale Transport Auto cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Ordinului ANTA nr. 217 din 20.06.2025. (f.d. 13-14)

În rezultatul examinării cererii prealabile, Agenția Națională Transport Auto a emis răspunsul nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, prin care a respins cererea, motivând că aceasta a fost depusă cu depășirea termenului legal de 30 zile. (f.d. 15)

Nefiind de acord cu răspunsul ANTA din 04.08.2025, la data de 13.08.2025, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 4-9)

În urma examinării probelor administrate, a argumentelor invocate de participanții la proces și a normelor de drept aplicabile raportului juridic litigios, instanța reține că litigiul dedus judecății nu vizează, în această etapă procesuală, legalitatea pe fond a Ordinului ANTA nr. 217 din 20.06.2025, ci legalitatea refuzului autorității publice de a examina cererea prealabilă formulată de reclamantul SRL „Transrelief”.

Analizând materialele cauzei, instanța reține că prin Ordinul nr. 217 din 20.06.2025, ANTA a dispus modificarea Programului de transport interraional prin includerea serviciului regulat Orhei – Săseni și expunerea la concurs a curselor respective.

Potrivit poziției părții pârâtei, termenul de contestare a început să curgă de la data emiterii Ordinului, respectiv 20.06.2025, motiv pentru care cererea prealabilă depusă la 23.07.2025 ar fi depusă peste termenul legal de 30 de zile.

Conform art. 165 Cod administrativ, (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției. (3) Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen.

Prin urmare, instanța atestă, că autoritatea pârâtă a fundamentat calculul termenului de contestare pornind de la data emiterii Ordinului contestat, respectiv 20.06.2025, considerând că aceasta coincide cu data comunicării actului administrativ. O asemenea interpretare nu poate fi acceptată, deoarece contravine prevederilor exprese ale art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, care stabilesc că termenul pentru depunerea cererii prealabile începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, iar nu de la data emiterii acestuia.

Din materialele cauzei rezultă că Ordinul nr. 217 a fost emis la 20.06.2025, însă reclamantul a invocat că actul a fost plasat pe pagina web oficială a ANTA la data de 23.06.2025, circumstanță care nu a fost infirmată prin probe concludente de către autoritatea pârâtă.

Mai mult, ANTA nu a prezentat instanței dovezi privind comunicarea individuală a Ordinului către reclamant și nici probe care să confirme că acesta a luat cunoștință de conținutul actului la data de 20.06.2025. În asemenea condiții, simpla emitere a Ordinului nu poate fi echivalată cu comunicarea acestuia către persoana interesată.

Instanța reține că sarcina demonstrării respectării procedurii de comunicare a actului administrativ revine autorității emitente, iar în lipsa unor asemenea dovezi nu poate fi reținută concluzia autorității că termenul de contestare a început să curgă la data de 20.06.2025, or prin argumentele și probele prezentate de reclamant această poziție este răsturnată.

Instanța reține că procedura prealabilă reprezintă o garanție a protecției drepturilor persoanei în raporturile cu administrația publică, iar respingerea unei cereri ca tardivă trebuie să se întemeieze pe date certe și neechivoce privind momentul comunicării actului administrativ.

Instanța constată că prin răspunsul nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025, Agenția Națională a Transportatorilor Auto a respins cererea prealabilă exclusiv din considerentul pretinsei depășiri a termenului de contestare prevăzut de art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, fără a proceda la examinarea argumentelor de fond invocate de reclamant împotriva Ordinului nr. 217 din 20.06.2025.

Mai mult ca atât și în cadrul instanței de judecată autoritatea pârâtă prin intermediul reprezentantului său a abordat aceiași poziție fără a se expune pe fondul cauzei legat de Ordinul nr. 217 din 20.06.2025.

Astfel, în lipsa unor probe certe privind data comunicării Ordinului nr. 217 din 20.06.2025, concluzia ANTA referitoare la depunerea tardivă a cererii prealabile apare ca fiind prematură și insuficient fundamentată, iar refuzul examinării fondului cererii prealabile reprezintă rezultatul unei aplicări eronate a normelor de drept administrativ.

Instanța subliniază că procedura prealabilă reprezintă o garanție esențială a protecției drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor în raporturile acestora cu autoritățile publice. Prin intermediul acesteia, autoritatea emitentă are posibilitatea de a-și reexamina propriul act administrativ, iar persoana interesată beneficiază de o cale administrativă efectivă de contestare înainte de sesizarea instanței de judecată.

Prin urmare, respingerea unei cereri prealabile fără examinarea fondului trebuie să fie justificată prin împrejurări clare și incontestabile, iar orice dubiu privind respectarea termenului procedural urmează a fi analizat cu maximă rigurozitate, pentru a nu fi afectat dreptul persoanei la o examinare efectivă a pretențiilor sale.

În speță, instanța apreciază că autoritatea pârâtă nu a demonstrat existența unui temei legal suficient care să justifice refuzul examinării cererii prealabile, motiv pentru care răspunsul nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 nu poate fi considerat legal și întemeiat.

Totodată, instanța reține că anularea răspunsului contestat nu echivalează cu stabilirea nelegalității Ordinului nr. 217 din 20.06.2025. Aspectele invocate de reclamant referitoare la oportunitatea și legalitatea modificării Programului de transport, respectarea prevederilor art. 37 din Codul transporturilor rutiere, necesitatea solicitării avizelor autorităților administrației publice locale, precum și cele referitoare la anularea concursului organizat în baza Ordinului contestat nu au fost examinate în procedura prealabilă de către autoritatea competentă. Or, instanța de contencios administrativ nu poate substitui autoritatea publică în exercitarea competențelor sale și nici nu poate analiza pentru prima dată aspecte care nu au făcut obiectul unei examinări administrative prealabile, atunci când legea impune parcurgerea unei asemenea proceduri.

În aceste condiții, restabilirea legalității impune remiterea cauzei autorității administrative pentru examinarea în fond a cererii prealabile formulate de reclamant, cu verificarea tuturor argumentelor și circumstanțelor invocate și cu adoptarea unei soluții motivate, în conformitate cu exigențele Codului administrativ.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că răspunsul Agenției Naționale a Transportatorilor Auto nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 a fost emis cu aplicarea eronată a normelor privind termenul de contestare administrativă și cu încălcarea obligației de examinare efectivă a cererii prealabile, motiv pentru care acesta urmează a fi anulat.

În același timp, pentru restabilirea drepturilor procedurale ale reclamantului și asigurarea unei examinări efective a pretențiilor formulate, instanța consideră necesară obligarea Agenției Naționale a Transportatorilor Auto să examineze în fond cererea prealabilă depusă de SRL „Transrelief” la data de 23.07.2025 și să emită o decizie motivată asupra acesteia.

Instanța concluzionează că acțiunea este întemeiată doar în partea referitoare la anularea răspunsului nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 și obligarea autorității publice la examinarea în fond a cererii prealabile, motiv pentru care aceasta urmează a fi admisă parțial. Celelalte pretenții formulate de reclamant urmează a fi respinse ca premature, întrucât legalitatea Ordinului nr. 217

din 20.06.2025 și a actelor subsecvente nu a făcut obiectul unei examinări administrative pe fond din partea autorității competente.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial acțiunea în contencios administrativ.

Se anulează răspunsul Agenției Naționale a Transportatorilor Auto nr. 02/1-1-4367 din 04.08.2025 și se obligă Agenția Națională a Transportatorilor Auto să examineze în fond cererea prealabilă din data de 23.07.2025 a SRL ,,Transrelief".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**